

بررسی قوانین و مسائل دادگاه داوری ورزش (CAS)

۱- پرستوخیلی قلعہ بین ۱-بہروز رضوانی

۱- دانشجوی کارشناسی تربیت بدنی دانشگاه علمی کاربردی تالش

misdarya۰۶۷۸kh@gmail.com

m۰۱۷۷۸۰۸۱@gmail.com

چکیده

داوری ورزشی بین‌المللی به عنوان یک شکل خاص از داوری بین‌المللی مورد تشخیص قرار گرفته است که به شدت از داوری تجاری بین‌المللی و داوری بین‌دولتی متمایز است. با توجه به اصل استقلال طرف‌ها، سرعت و حرفه‌ای بودن داوری ورزشی بین‌المللی، فعالیت‌ها و رویدادهای ورزشی بزرگ بین‌المللی به طور معمول این روش را برای حل اختلافات انتخاب می‌کنند. بیش از ۳۰ سال توسعه، قوانین داوری ورزشی بین‌المللی با حمایت دادگاه داوری ورزش به بلوغ و تکامل بیشتری رسیده‌اند. با این حال، ضروری است که درک کنیم که در سیستم فعلی داوری ورزشی بین‌المللی نقاط ضعف زیادی وجود دارد، از جمله اختصاص صلاحیت انحصاری داوران، عدم شفافیت در انتخاب داوران و اجرای قوانین داوری. باید به دنبال راهکارها بود تا از سیستم فعلی داوری ورزشی بین‌المللی الهام گرفته و بهبودهای لازم را ایجاد کنیم.

کلیدواژه‌ها: داوری ورزشی بین‌المللی، دادگاه داوری ورزش (CAS)، قوانین داوری، اجرای قانون، استقلال طرف

۱. مقدمه

داوری ورزشی بین‌المللی به عنوان یک مکانیزم مؤثر برای حل اختلافات ورزشی در محیط بین‌المللی مورد استفاده قرار می‌گیرد. این نوع داوری، با ویژگی‌هایی که از داوری تجاری بین‌المللی انحراف داشته و به دلیل تخصص در اختلافات ورزشی، به عنوان یک شاخه خاص از داوری بین‌المللی شناخته می‌شود. در حالی که سازمان‌های ورزشی بین‌المللی به طور فزاینده از داوری به عنوان ابزاری برای حل اختلافات در ورزش استفاده می‌کنند، استانداردها و رویه‌های داوری ورزشی بین‌المللی به تدریج سازمان‌دهی شده‌اند. برای ارائه خدمات داوری ورزشی بین‌المللی با یکپارچگی و استاندارد بیشتر، دادگاه داوری ورزش (CAS) تأسیس شده و پس از بیش از ۳۰ سال توسعه و اصلاحات، به یک مؤسسه مستقل، معتبر و کارآمد تبدیل شده است. CAS به عنوان یک شخص حقوقی جامعه مدنی، موظف به اجرای قوانین سوئیس است و دفاتر مرکزی آن در ژنو و شعب در نیویورک، سیدنی و شانگهای قرار دارد. این دادگاه برخی از معروف‌ترین رویدادهای ورزشی جهان را با اختصاص صلاحیت اداره می‌کند، از جمله بازی‌های المپیک، جام جهانی فوتبال فیفا، و رویدادهای دیگر. صلاحیت گسترده CAS ناشی از قبول سازمان‌های ورزشی بین‌المللی مهم جهانی مانند کمیته المپیک بین‌المللی، سازمان ملی ضد دوپینگ، و فدراسیون ورزشی بین‌المللی است. تأثیرگذاری CAS به گونه‌ای است

که شامل بازی‌های المپیک، بازی‌های آسیایی، جام جهانی فوتبال فیفا، مسابقات فوتبال اروپا، بازی‌های دسته‌بندی عظیم و دیگر رویدادهای ورزشی جهانی می‌شود. در کل، CAS نقش مهمی در حل اختلافات مرتبط با ورزش دارد و تصمیمات آن تأثیر مستقیمی بر شکل‌گیری و توسعه قوانین داوری ورزشی بین‌المللی دارد. (اندرسون، ۲۰۰۹)

۲. اعمال قانون آیین دادرسی

مسائل مربوط به رویه داوری اساساً تحت حاکمیت قانون مربوط به رویه داوری قرار می‌گیرند. قانون رویه داوری به اصول و قوانینی ارجاع دارد که روند داوری را تعیین می‌کنند و توسط یک یا چند کشور از طریق توافقات بین‌المللی ایجاد می‌شود. به طور کلی، این شامل توافق داوری میان طرفین، قوانین داوری موسسه داوری یا داوری موقت، قوانین داوری داخلی و توافقات دوجانبه یا چندجانبه است. در ارتباط با تعامل بین قوانین داوری و قوانین رویه داوری، تداخل‌های زیادی در دامنه و محتوای آنها وجود دارد. از سوی دیگر، کارایی، استقلال و کارآمدی داوری به حمایت قانون داخلی وابسته است. در چارچوب قانون داخلی، زیرا مسائل رویه در توافقات بین‌المللی به شدت محدود هستند و مفاد مربوط به مسائل رویه اصولاً ارجاع به قوانین داوری داخلی ایالات نمی‌دهد، قانون داوری داخلی نقش حیاتی در تشکیل و نظارت بر فرآیند داوری ایفا می‌کند. قانون داوری داخلی نیز نقش بسیار مهمی در ساختار حقوقی داوری داخلی دارد. در خصوص اجرای رویه‌ها در داوری ورزشی بین‌المللی، ماده ۲۷ از کد داوری مربوط به ورزش (کد) تعیین می‌کند که در هر زمانی که طرفین به توجیه اختلاف مرتبط با ورزش را به CAS ارجاع دهند، قوانین رویه اعمال می‌شود. همچنین، ماده ۲۸ مشخص می‌کند که محل CAS و هر پنل داوری (پنل) لوزان، سوئیس است. با این حال، در صورت امکان و پس از مشاوره با طرفین، رئیس پنل می‌تواند تصمیم به برگزاری جلسه در مکان دیگری بگیرد و دستورات مربوط به چنین جلساتی را ابلاغ کند. بنابراین، برای همه درخواست‌های داوری که توسط CAS پذیرفته شده باشند، بدون توجه به اینکه محل واقعی برگزاری جلسه کجا باشد، کشور داوری با اهمیت حقوقی سوئیس است. تمام رویه‌های ارائه‌شده به دادگاه بین‌المللی داوری ورزش تحت قوانین سوئیس قرار دارند بدون استثنا، به طوری که نیازی به در نظر گرفتن اینکه درخواست داوری به شعبه داوری معمولی، شعبه داوری تجدیدنظر یا شعبه داوری موقت ارسال شود یا نه.

۳. اجرای حقوق موضوعی در روال عادی

کد داوری CAS، به منظور حل اختلافات، قوانین حقوق موضوعی مربوط به داوری را فراهم می‌کند. ماده R۴۵ از کد اعلام می‌کند که پنل باید اختلاف را بر اساس قوانین حقوقی که توسط طرفین انتخاب شده است یا در صورت عدم وجود چنین انتخابی، بر اساس حقوق سوئیس تصمیم بگیرد. این اصلی است که طرفین می‌توانند از پنل درخواست کنند تا بر اساس اصول ایکوات بونو (بهترین دانش و عدالت) تصمیم بگیرد. تمام حکم‌های منتشرشده دادگاه بین‌المللی داوری ورزش از این مفاد در مسائل حقوق موضوعی بهره‌برده‌اند. این نشان می‌دهد که کد داوری CAS اجازه می‌دهد تا طرفین بر اساس توافق شده یا اصول عدالت و دانش به تصمیم برسند. این امکان به داوران فراهم شده تا در مواردی که قانون اختصاصی وجود ندارد یا طرفین توافق ندارند، بر اساس اصول کلی حقوق سوئیس تصمیم بگیرند. این انعطاف در اجرای داوری ورزشی بین‌المللی به داوران این اختیار را می‌دهد که با دقت و با توجه به منطق و عدالت به اختلافات بپردازند. این رویکرد نشان از تلاش دادگاه بین‌المللی داوری ورزش برای تضمین عدالت و انصاف در حل اختلافات و مسائل حقوق موضوعی دارد و می‌تواند به تداوم و ترویج داوری بین‌المللی در حوزه ورزش کمک کند. (شیخوف، ۲۰۰۸)

۴. مرز حق استقلال طرفین

در داوری، حق استقلال طرفین توسط تقریباً همه‌ی دانشمندان یا کشورها به‌طور کلی تأیید و پذیرفته می‌شود. طبق ماده ۴۵ از کد، داوری ورزشی بین‌المللی اعلام می‌کند که ابتدا باید حق اعمال آزادانه توسط طرفین انتخاب شده تا در رویه‌های معمولی برای حل اختلافات موضوعی اعمال شود، که بی‌شک حق استقلال طرفین در حقوق داوری ورزشی بین‌المللی را منعکس می‌کند. اما حق استقلال طرفین به معنای انتخاب‌های آزاد بی‌محدود توسط طرفین نیست. می‌توانیم با بررسی دامنه انتخاب‌های طرفین در یک اختلاف، بهتر درک حق استقلال طرفین در داوری ورزشی بین‌المللی داشته باشیم. درباره "قوانین حقوقی انتخاب شده توسط طرفین"، ماده ۴۵ از کد از عبارت "قوانین حقوقی" استفاده می‌کند اما دامنه چنین "قوانین حقوقی" را مشخص نمی‌کند. همچنین، قانون فدرال سوئیس در زمینه حقوق بین‌الملل خصوصی، که زمانی اعمال می‌شود که طرفین هیچ قانون حقوقی را انتخاب نکرده‌اند، دامنه چنین "قوانین حقوقی" را واضح نمی‌کند. دانشمندان به‌طور کلی "قوانین حقوقی" را به دو نوع تقسیم می‌کنند: ضوابط حقوقی و قوانین ورزشی. ضوابط حقوقی شامل قوانین ورزشی یک کشور خاص و همچنین رویه‌های مرتبط با تعیین حقوق کافی به‌عنوان پایه حقوقی در صدور حکم در یک کشور هستند. در حالی که قوانین ورزشی به استانداردها یا نرم‌افزارهای حقوقی غیرداخلی اشاره دارند، مانند ضوابط تعیین شده توسط سازمان‌های ورزشی بین‌المللی مانند کمیته المپیک بین‌المللی یا نهادهای مسئول در ورزش‌های خاص استاندارد، به‌ویژه قوانین و مقررات انجمن‌ها، انجمن‌های ورزشی، یا سازمان‌های دیگر ورزشی مرتبط به عنوان یکی از نوعیت "قوانین حقوقی" مطرح می‌شوند. برخی از دانشمندان همچنین برای دامنه گسترده‌تری از "قوانین حقوقی" یا همان "ضوابط حقوقی" دعوت به عمل می‌آورند، به این معنا که همه قوانین موضوعی، مگر اینکه با اصول حقوقی اساسی یا منافع عمومی سوئیس در تضاد باشند، می‌توانند در دامنه "قوانین حقوقی" برای انتخاب توسط طرفین قرار گیرند. این قوانین موضوعی شامل قوانین ملی، قوانین بین‌المللی، تشریعات منطقه‌ای، قوانین عرف تجارت بین‌الملل، استانداردهای مختلف سازمان‌های غیردولتی، پرونده‌های حل و فصل داوری CAS و غیره می‌شوند (یانگ، ۲۰۱۳). با این حال، باید مواردی که اصول حقوقی نوشته نشده و نسبتاً نامعلوم و پیشینه قضائی آنها اشکالاتی دارد، به عنوان حقوق اعمال شده توسط CAS استفاده شده و از آن به عنوان قانون قابل اجرا در نظر گرفته شوند. (شیائو، ۲۰۰۳)

۵. اعمال حقوق سوئیس

طبق ماده ۴۵ از کد، هنگامی که طرفین قانون قابل اجرا را انتخاب نکرده‌اند، باید قانون سوئیس (شامل هم قوانین رویه‌ای و هم حقوق موضوعی) اعمال شود، اما دادگاه بین‌المللی داوری ورزش به اعمال این ماده گسترده‌تری دست یافته است. در پرونده COC & Beckie Scott v. IOC، داوری حکم داد که هنگامی که اختلاف با اعمال قوانین انتخاب شده توسط طرفین قابل حل نیست، داوری باید ماده ۴۵ از کد داوری مرتبط با ورزش را دنبال کرده و "قانون سوئیس" را اعمال کند. اولاً، اگر طرفین به صراحت قانون سوئیس را انتخاب کنند، داوری باید قانون سوئیس را اعمال کند. ثانیاً، هنگامی که طرفین انتخاب قانون نکرده‌اند، به عنوان مثال اگر توافق داوری حاوی بند انتخاب قانون نباشد، داوری به طور طبیعی قانون سوئیس را اعمال می‌کند. سوماً، اگر طرفین قانونی انتخاب کرده باشند ولی این قانون نتواند اختلاف را حل کند، داوری باید در نظر بگیرد آیا قانون سوئیس قابل اعمال است یا خیر. یکی از موارد این است که اگر قانونی که توسط طرفین انتخاب شده کاملاً ناتوان در حل اختلاف ورزشی باشد، دادگاه داوری باید قانون سوئیس را اعمال کند، دیگری این است که قانون انتخاب شده توسط طرفین ممکن است یک قسمت از اختلاف را حل کند اما همه‌اش نه. در این صورت، داوری باید انتخاب کند که هم قانون انتخاب شده توسط طرفین و هم قانون سوئیس را اعمال کند.

۶. استفاده از اصول انصاف و نیکوکاری در داوری

(تصمیم به عنوان *ex aequo et bono*) یا داوری به عنوان یک داور دوستانه (تصمیم به عنوان *amiable compositeur*) مفهوم جدیدی در زمینه داوری نمی‌باشد. هر دو اصل به این معنا است که داور ممکن است به صورت دقیق اصول حقوقی را پیروی نکند، بلکه می‌تواند بر اساس

درک خود از انصاف و نیکوکاری حکم بدهد. این روش می‌تواند مشکلات لازم‌الاجرای حقوق خود را جبران کند، به عبارت دیگر، مفاد حقوقی خود به طور کلی بیش از حد گسترده هستند، جزئیات و مقررات به دلیل تعقیب کلی بودن نامعلوم هستند و طراحی حقوقی خیلی دقیق است که منجر به اعمال فرآیند پیچیده و سخت می‌شود. در مورد روش خاص اعمال اصول انصاف و نیکوکاری، داوری‌ها می‌توانند از دو روش استفاده کنند. به عبارت دیگر، انجام داوری مستقیماً بر اساس اصول انصاف و نیکوکاری و انتخاب قانونی برای اعمال این اصول را برگزینند. داوری بر اساس اصول انصاف و نیکوکاری به داور اجازه می‌دهد که با توجه به انصاف و نیکوکاری، به‌طور مستقل و بدون ارتباط با اصول حقوقی خاص یا قوانین موجود، به حل و فصل اختلاف بپردازد. (لیو، ۲۰۱۱)

۷. اعمال حقوق موضوعی در رویه‌های اپلیکیشن

ماده ۵۸ از کد اعلام می‌کند: "هیأت داوران باید در اختلاف به تصمیم برسد به تصمیمات مقررات مربوط و پس از آن به قوانین حقوقی انتخاب شده توسط طرفین یا در صورت عدم انتخاب، به قانون کشوری که فدراسیون، انجمن یا سازمان ورزشی که تصمیم مورد اعتراض از سوی آن صادر شده است، مقیم است یا به قانونی که هیأت داوران مناسب می‌داند. در این صورت، هیأت داوران باید دلایل تصمیم خود را بیان کند." در رویه اپلیکیشن، داوری باید با دقت به استانداردهای خاص سازمان ورزشی که در تصمیم تجاوزی از سوی اپلیکیشن به کار گرفته شده است، توجه داشته باشد. انتخاب چنین استانداردهایی نشان‌دهنده توافق قبلی طرفین است. در عدم توافق بین طرفین، داوری اختیار خود را اعمال می‌کند و انتخاب می‌کند که قوانین داخلی فدراسیون ورزشی مربوط، انجمن ورزشی یا سازمان ورزشی مرتبط را اعمال کند یا به قوانین دیگری که برای هیأت داوران مناسب است، تصمیم گیرد.

۸. قانون ملی انتخاب شده توسط طرفین با قانون کشوری که سازمان ورزشی در آن واقع شده است، متفاوت است.

در پرونده B. در برابر (IWF)، طرفین در ابتدای جلسه موافقت کردند که قانون سوئیس باید اعمال شود. هیأت داوران همچنین هیچ دلیلی برای اعمال قوانین دیگر نیافت. در نهایت، قانون کشوری که توسط طرفین انتخاب شده بود، اعمال شد، در حالی که قانون کشوری که سازمان ورزشی در آن واقع شده بود، در این مورد، قانون مجارستان اعمال نشد.

۹. قانون موضوعی قابل اجرایی برای شعبه اختصاصی

بله، ماده ۱۷ از قوانین داوری CAS برای شعبه اختصاصی CAS برای بازی‌های المپیک مشخص می‌کند که هیأت داوران باید در اختلاف به تصمیم برسد طبق اساسنامه المپیک، مقررات مربوط، اصول عمومی حقوق و قوانین حقوقی که اعمال آنها را مناسب می‌داند. این ماده تأکید می‌کند که هیأت داوران در اختلافات مرتبط با بازی‌های المپیک باید به تصمیم‌گیری بپردازند با رعایت اساسنامه المپیک و دیگر مقررات مربوط به این رخداد و همچنین با توجه به اصول عمومی حقوق و قوانین حقوقی که معقول و منصفانه می‌باشد.

۱۰. مقررات قابل اجرا

مقررات قابل اجرا به طور کلی به مجموعه قوانین و مقرراتی اشاره دارد که در انجمن‌ها و سازمان‌های ورزشی مختلف، به ویژه در انجمن‌های بین‌المللی ورزشیه اجرا درآمده‌اند. این مقررات شامل قوانین داوری، اصول مرتبط با موضوعات مختلف از جمله دوپینگ و دیگر آیین‌نامه‌ها و استانداردها می‌شوند. در داوری بین‌المللی مقررات قابل اجرا ممکن است شامل اصول حقوقی خاصی باشند که به نظام حقوقی مرتبط با دعوا ارتباط دارند. این مقررات می‌توانند توسط کمیته‌ها و سازمان‌های داوری برای ورزش‌های مختلف فرموله شوند و توسط این سازمان‌ها برای حل

اختلافات ورزشی اعمال شوند. همچنین باید توجه داشت که در برخی موارد خاص، مانند بازی‌های المپیک تابستانی و زمستانی، قوانین داورى ویژه‌ای وجود داشته و توسط شورای بین‌المللی داورى برای ورزش در نیوده‌لی تصویب و اجرا شده‌اند. این قوانین ویژه به منظور استانداردسازی و یکپارچه‌سازی بیشتر داورى ورزشی در محیط بازی‌های المپیک ایجاد شده‌اند. داورى در شعبه اختصاصی CAS برای بازی‌های المپیک همواره اصول "F3" را رعایت می‌کند، به این معنا که پرونده‌ها باید به سرعت، با انصاف و بدون هزینه‌های زیادی حل شوند. این اصول به داوران تعهد می‌دهند که پرونده‌ها را در مدت زمان کوتاهی حل کرده و به نحو عادلانه رأی بدهند، در حالی که هزینه‌های داورى را به حداقل می‌رسانند.

۱۱. اصول عمومی حقوق

دامنه اصول عمومی حقوق نسبت به اصول دیگر به طور کلی گسترده‌تر است و شامل مسائلی از جمله آزادی قرارداد در قراردادهای بین‌المللی، قهری، تغییر در شرایط، احسان و رعایت حقوق و منافع قانونی موجود، لزوم تحقق نیت طرفان و رفتارهایی نظیر ناراحتی از اسناد در صورت ابهام می‌شود. باید توجه داشت که ارزش‌هایی چون عدالت و احسان نیز به صورت جامع در داورى بین‌المللی ورزشی در نظر گرفته می‌شوند. ماده ۱۷ از کد نشان می‌دهد که شعبه اختصاصی CAS برای بازی‌های المپیک کاملاً احترام می‌گذارد به استقلال طرفان و اجازه می‌دهد تا قانون قابل اجرا را به طور مشترک انتخاب کنند. این نکته به آن‌ها این امکان را می‌دهد که قانون مورد نظر خود را برای اعمال در داورى انتخاب کنند، که نشان از حفظ حق استقلال در فرآیند داورى می‌باشد. با این حال، ماده ۲۸ از کد تعیین می‌کند که جایزه داورى اختصاصی تشکیل شده در شهر میزبان بازی‌های المپیک یا در موارد لازم در دیگر مکان‌ها، ممکن است به عنوان جایزه اعلام شده در سوئیس در نظر گرفته شود. این مسئله نشان از این دارد که در برخی موارد خاص، اعمال قانون داورى اختصاصی در طول بازی‌های المپیک ممکن است محدودیتی برای اصل استقلال طرفان به وجود آورد.

۱۲. استقلال در تشکیل داورى‌های داورى CAS

از مطالعه اطلاعاتی که ارائه داده ایم، به نظر می‌رسد که در پرونده‌های تجدیدنظر CAS، ورزشکاران فقط می‌توانند یک داور از لیست داوران CAS انتخاب کنند. در عین حال، سازمان‌های ورزشی می‌توانند یک داور دیگر را تعیین کنند و در تعیین داور رئیس نیز تأثیر گذار باشند، زیرا داور رئیس توسط رئیس دفتر داورى تجدیدنظر CAS تعیین می‌شود. به نظر می‌رسد که قانون اساسی و قوانین داورى دادگاه داورى برای ورزش موارد خاصی را در مورد تعیین رئیس دفتر داورى تجدیدنظر CAS ذکر نکرده‌اند. این موضوع ممکن است به عنوان یک نقطه ضعف در استقلالیت محتمل در تشکیل داورى CAS مطرح شود. در واقع، اگر رئیس دفتر داورى تجدیدنظر CAS بتواند به طور مستقیم یک داور را برای پرونده‌های مرتبط با یک داور منصوب کند، این می‌تواند باعث کاسته شدن از استقلال مطلوب در فرآیند تشکیل داورى گردد. این امکان ممکن است باعث ایجاد شک و تردید در مورد حیثیت و عدالت فرآیند داورى شود. بنابراین، این امکان وجود داشته باشد که تشکیل داورى در CAS در بعضی موارد نسبت به استقلال مطلوبی کمتری برخوردار باشد. این موضوع ممکن است باعث ایجاد انتقادات و تعیین نظرات مختلف درباره شفافیت و عدالت در فرآیند داورى شود.

۱۳. شفافیت در داورى

در عمل، داورى ورزشی (CAS) نقش یک دادگاه را ایفا می‌کند که یک روند غیرقابل اجتناب است که توسط خودکارایی قوی در حوزه ورزش ایجاد شده است. این امر نیازمند بهبود شفافیت تصمیمات CAS است تا عدالت آن حفظ شود و همچنین امکان حفظ محرمانگی داورى تا حدودی ممکن باشد. اگرچه کده برخی مقررات را برای افزایش شفافیت داورى‌های ورزشی فراهم کرده است (مانند ماده S۱۵ کده که تعیین

می‌کند که سازمان بین‌المللی داورى ورزش (ICAS) باید فهرست داوران و میانجیان CAS را منتشر کند، اما در عمل هنوز الزامات شفافیت به طور کامل اجرا نشده است. این امر سختی در برآورده کردن نیازهای طرفین به شفافیت را ایجاد کرده است.

۱۴. محدودیت شفافیت اطلاعات داوران

طبق قانون CAS باید حداقل ۱۵۰ داور داشته باشد و لیست عمومی و لیست بخش‌های ضد دوپینگ باید به ترتیب اعلام شود. در این لیست‌ها داوران موجود در لیست خاص ضد دوپینگ نمی‌توانند به هیچ عنوان در دیوان داورى CAS در هیچ ویژگی‌ای نقش بپذیرند. تمام داوران باید با امضای یک بیانیه رسمی پس از تعیین، تعهد به تمام‌عیار بودن، استقلال و بی‌طرفی کنند. اما این قوانین برای اطمینان از بی‌طرفی داوران و شفافیت اطلاعات آن‌ها در عمل بسیار کمتر از انتظار است. CAS در وبسایت رسمی خود اعلام کرده که در حال حاضر ۴۲۵ داور در دسترس هستند، اما اطلاعات مرتبط با داوران بسیار محدود است و نمی‌تواند به نیازهای طرفین بپردازد. ابتدا اطلاعاتی که طرفین می‌توانند از وبسایت رسمی بدست آورند، تنها اطلاعات ابتدایی از جمله ملیت، نام، دانشگاه فارغ‌التحصیلی و تاریخچه حرفه‌ای آنها است که در انتخاب یک داور کافی نیست. برخی از داوران حتی اطلاعات ابتدایی چنین‌گونه‌ای را در وبسایت منتشر ندارند. تنها تعداد کمی از رزومه‌های داوران قابل دریافت است. در دومین مرحله، طرفین نمی‌توانند از وبسایت رسمی درباره تجربه داور در داورى‌های گذشته و اینکه آیا داوران سابقه داورى ناعادلانه دارند چیزی بیاموزند. علاوه بر این، وبسایت رسمی جدولی دارد که داوران را بر اساس ملیت، نام و قاره دسته‌بندی می‌کند. تنها اطلاعات شامل ملیت، نام و قاره داوران است. در حال حاضر تنها اطلاعات ابتدایی داوران در وبسایت قابل دسترسی است. طرفین بیشتر به دانستن تاریخچه و تجربه داوران علاقه‌مند هستند.

۱۵. داورى و قوانین مربوطه

در زمینه داورى ورزشی، به خصوص در دیوان داورى برای ورزش (CAS) مشکلات مربوط به انتشار محدود تصمیمات درجه اپلی (اعتراض) وجود دارد. در حالی که افشای تصمیمات مربوط به داورى اولیه معمولی است، انتشار تصمیمات مربوط به اپلی (اعتراض به تصمیم اولیه) ممکن است محدودیت‌هایی داشته باشد. این محدودیت‌ها ممکن است به علت حفظ حریم شخصی، موارد حساس یا سیاست‌های خاص دیوان داورى مرتبط باشند. "تنازع" داورى تجدید نظر داورى CAS به طور اصلی اختلافاتی که از تصمیمات اتخاذ شده توسط نهادهای داخلی سازمان‌های ورزشی ناشی می‌شود حل می‌کند. طبق ماده ۸۵۹ از کد، بیشتر جوایز داورى تجدید نظر CAS باید منتشر شود. در عمل، به نظر می‌رسد CAS به اندازه کافی به شفافیت حکم‌های تجدید نظر توجه نمی‌کند. ابتدا تعداد جوایز عمومی محدود است. دوم، افشای جوایز به موقع نیست. طبق اطلاعات موجود در وبسایت رسمی CAS، با اینکه تعداد جوایز عمومی افزایش یافته است، کمتر از ۵۰٪ از جوایز تجدید نظر درده سال گذشته منتشر شده‌اند. همچنین جوایز معمولاً سال‌ها پس از اتخاذ تصمیم منتشر می‌شوند. در عمل داوران اغلب به جوایز پیشنهادی مان نوع ارجاع می‌دهند تا از یکسانی جوایز خود اطمینان حاصل کنند. با این حال برای طرفین سخت است به جوایز پیشنهادی ارجاع کنند زیرا نه‌ایک قسمت کوچک از آنها عمومی هستند و جوایز منتشر شده منسوخ شده‌اند. همچنین از یک پارچگی و پیش‌بینی فرآیند داورى مختلف می‌کند. به دلیل عدم پیش‌بینی کافی بسیاری از ورزشکاران از داورى منصرف می‌شوند. اقدامات زیر می‌توانند به شفافیت بیشتر داورى‌های ورزشی کمک کنند: هنگامی که هیئت داورى با داوران ارتباط برقرار می‌کند، ترجیح می‌دهد نسبت داوران با پس‌زمینه حقوقی و ورزشی را افزایش دهد و اطمینان حاصل کند که مشغولیت این داوران اولویت دارد. هنگام انتشار لیست داوران، هیئت داورى می‌تواند داوران را به عنوان "کارشناسان حقوق" و "کارشناسان حقوق و ورزش" دسته‌بندی کند. برای آن داورانی که در هر دو زمینه حقوق و ورزش متخصص هستند، هیئت داورى می‌تواند به طور دقیقتر مشخص کند که داور با کدام ورزش آشنا است. اطلاعات ابتدایی و تخصص داوران نیز باید منتشر شود تا شفافیت اطلاعات بهبود یابد و انتخاب داوران توسط طرفین را تسهیل کند. ("اسپرا، ۲۰۱۷)

۱۶. نتیجه گیری

قوانین دآوری CAS مهم ترین بخش از قوانین بین المللی دآوری ورزشی را تشکیل می دهند. با اینکه حقوق سوئیس در مسائل رویه ای برجسته است، این امر از ما منعی نمی کند تا در مورد چگونگی اعمال قوانین دیگر در دآوری بین المللی ورزشی، مانند حقوق بین الملل، حقوق داخلی و اصول حقوقی عمومی فکر کنیم. رسوم و تعدادی از قوانین ورزشی همچنین می توانند نقش مهمی در دآوری ایفا کنند. از دیدگاه چین، قوانین خاص دآوری بین المللی ورزشی را اعلام نکرده و نهاد خاصی برای دآوری بین المللی ورزشی ایجاد نکرده است. با اجرای موفق المپیک زمستانی بیجینگ ۲۰۲۲، چین تشویق به ترویج یک سیستم دآوری ورزشی پیشرفته تر دارد. در تاریخ ۲۴ ژوئن ۲۰۲۲، قانون ورزشی بازنگری شده جمهوری خلق چین منتشر شد و ساختار سیستم دآوری ورزشی چین به فصل نهم قانون جدید ورزش افزوده شد. در تاریخ ۱ نوامبر ۲۰۲۲، اداره کل ورزش های کشوری اعلام کرد مقررات سازمان دآوری ورزش چین (پیشنهادی برای نظرات) و قوانین دآوری ورزش (پیشنهادی برای نظرات) منتشر شده اند. اما به طور کلی، هنوز فضایی برای بهبود وجود دارد.

۱۷. منابع

- ۱- دآوری ۲۰۱۰/A/۲۰۵۸ CAS فدراسیون اسکیوتران انگلستان (BEF) در برابر فدراسیون اسکیوتران بین المللی. (۲۰۱۰) (FEI)
- ۲- دآوری ۹۹/A/۲۲۳ CAS فدراسیون بین المللی تنیس (TF) در برابر. (۱۹۹۹) K.
- ۳- گو، اس. ال. (۲۰۱۸). عیوب ساختاری و مسیرهای اصلاح مکانیزم دآوری بین المللی ورزشی - از منظر پرونده پچشتاین. مجله دانشگاه تیزئون برای تربیت بدنی، ۴۲، ۳.
- ۴- لیو، (۲۰۱۰). C. کاربرد قانون در مسائل رویه ای در دآوری بین المللی ورزشی. مجله دانشگاه تیانجین برای تربیت بدنی، ۴، ۳۲۸.
- ۵- لیو، (۲۰۱۱). در مورد قانون قابل اجرا در دآوری بین المللی ورزشی. پژوهش های دآوری، ۱، ۱۴.
- ۶- پچشتاین و موتو در برابر سوئیس، (۲۰۱۸). شماره های اپلیکیشن ۱۰/۴۰۵۷۵ و ۱۰/۶۷۴۷۴، دیوان حقوق بشر اروپا.
- ۷- سونگ، ب. ال. (۲۰۱۱). نقد کاری در مورد نخستین پرونده دآوری بین المللی ورزشی که توسط ورزشکاران چینی برنده شد - مسائل عدالت رویه ای در مجازات دوپینگ. مجله دانشگاه تیانجین برای تربیت بدنی، ۲۶، ۱۲.
- ۸- سونگ، ل. ب. و لین، ی. اف. (۲۰۰۱). مواد جدید انتخابی در دآوری تجاری بین المللی. انتشارات وهان.
- ۹- شیونگ، ی. ز. (۲۰۱۸). نقد قضایی جوایز دآوری بین المللی ورزشی که به اصل اجرای دادرسی عادلانه تخلف کرده اند. مجله دانشگاه تیانجین برای تربیت بدنی، ۳۳، ۴۷۱.
- ۱۰- یانگ، ال. (۲۰۱۳). در مورد کاربرد قانون مواد در دیوان دآوری بین المللی ورزشی. پایان نامه کارشناسی ارشد،